

DE ZIEKE TONY

Een licht absurde spannende komedie

door

THOMAS MOMMENS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 ANTWERPEN
Tel: 0 33 66 44 00
E-mail: info@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZIEKE TONY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **THOMAS MOMMENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/021
ISBN 9789038516349

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.
Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(7 dames – 5 heren – Fig.)

MARIEKE, een patholoog op ziekteverlof

NATALIA

ALEXA

DYLANA, haar beste vriendinnen

MATTHYS, haar ex-man

MORGAN, haar achterbuurvrouw

TONY, een man met een passie voor gedicht en dans

NICOLLE, zijn vrouw

HUGO, de politiecommissaris

EMILY, zijn collega

HOLDY, de koeienboer

DOKTER, de dokter

RUITERS, twee ponyrijders

DECOR

Staat aan begin van elke scène aangegeven. Met zo weinig mogelijk accessoires worden de locaties gesitueerd.

PROLOOG

1STE TONEEL: DE DOKTERSPRAKTIJK

(Tony, Dokter)

(Een zenuwachtige Tony (50 jaar) zit aan een tafel geduldig te wachten en rond te kijken. Het duurt even vooraleer de dokter (45 jaar) met een folder opkomt.)

DOKTER: Goede morgen, Tony Macaroni!

TONY: *(staat meteen recht.)* En, dokter?

DOKTER: Rustig rustig, ook een goede morgen voor mij, nietwaar?

TONY: Ehm, ja?

(Ze schudden elkaar de hand. De dokter zet zich neer.)

DOKTER: Allez, zet u maar.

TONY: Neen, dank u.

DOKTER: Zitten is altijd beter, tenminste als ge de juiste rughouding aanneemt, nietwaar? Komaan Tony harmonie, zet u neer. Kalmeer even.

TONY: Goed goed. *(zet zich neer.)*

DOKTER: Hoe gaat het, beste man? Ge zijt precies een beetje bijgekomen, nietwaar!?

TONY: Bijgekomen?

DOKTER: Ja, een klein beetje.

TONY: Dokter, als u het echt wilt weten: ik ben afgevallen, niet bijgekomen. Mag ik de testresultaten horen? Alstublieft?

DOKTER: Ah serieus? Afgevallen? Allez, super goed! Op uwe leeftijd kan dat zeker geen kwaad meer, nietwaar!?

TONY: Dokter, alstublieft.

DOKTER: Goed goed, ik heb ze hier. Vooraleer ik ze u kan geven moet ik u echter enkele vragen stellen, nietwaar?

TONY: Ik weet het niet dokter, u weet dat toch het best?

DOKTER: Wel, mijn eerste vraag: waarom denkt u te zijn afgevallen?

TONY: Simpel, ik ben beginnen dansen nadat Nicolle...

DOKTER: Dansen!? Amai, ik wist niet dat mannen konden dansen, hahaaaaa!

TONY: Wel, meer en...

DOKTER: Ik ben natuurlijk aan het zwansen hé kameraad! Lachen mag altijd, nietwaar!?

TONY: Dus de testen waren negatief?

DOKTER: *(opent de folder.)* Hoe gaat het eigenlijk met Nicolleke? Is ze nog altijd zo

fel? Hohooo, ik vind dat geweldig aan haar! Die furie, dat... dat bazig gedrag.

TONY: Dokter, alstublieft. Mijn vrouw is...

DOKTER: Ow, sorry! Natuurlijk. Ik onthoud elke cel, elk orgaan, elke spier en elk bot in een menselijk lichaam, maar zo een zaken ontlopen mij precies altijd, nietwaar Tony Symfonie?

TONY: Ja, ja blijkbaar wel ja.

DOKTER: Wel, ik heb uw testresultaten hier bij mij, beste man.

TONY: Ja inderdaad. En wat zeggen ze?

DOKTER: Wat zeggen ze? Inderdaad! Om dat te beantwoorden heb ik nog een paar vragen voor u.

TONY: Oh, god.

DOKTER: Hebt gij ooit gewerkt in een chemische fabriek?

TONY: Neen.

DOKTER: Gerookt?

TONY: Neen.

DOKTER: Drugs?

TONY: Neen.

DOKTER: Prostituees?

TONY: Nooit! Waarom al die vragen, dokter?

DOKTER: Bent u zeker, Tony Kolonie?

TONY: Ja, dokter, ik ben zeker!

DOKTER: Want mensen liegen, liegen dat ze stinken, nietwaar? Of ze liegen tegen hun ouders, of ze liegen tegen hun vrienden, of tegen zichzelf. Soms zijn ze er zelfs niet bewust van dat ze aan het liegen zijn, nietwaar? Kan dit het geval zijn hier?

TONY: Dokter, mensen liegen soms ook om iemand niet kwetsen of om hun privacy te behouden. Maar mensen liegen niet als ze te weten willen komen wat er mis is met hen. Ze zeggen alles wat ze moeten zeggen om zeker te zijn dat de diagnose correct is. Dus, dokter, liegen is het laatste dat ik nu aan het doen ben. Liegen is het enige idee dat mijn brein nu niet opneemt. Het enige wat ik wil, is de waarheid. Dus... geef mij die, alstublieft.

DOKTER: Oké oké als u zo zeker bent, zullen we een andere verklaring moeten zoeken voor de kanker hé.

TONY: Wablieft? Wat zei u?

(Stilte.)

DOKTER: Oké, ik denk dat het kalf nu wel verdronken is.

TONY: Heb ik...

(Stilte.)

DOKTER: Tony, de zieke pony. Van Hugo Matthysen, nietwaar? ... Nee.

(Stilte.)

2DE TONEEL

(iedereen)

(Muziek: 'Hey Monstruo - Los Monstruos')

Voorgrond:

- Tony en de dokter blijven in stilte zitten.
- Marieke wandelt hinkend rond met één kruk, ze verveelt zich.
- Matthys in dakwerker-outfit op zoek naar materiaal.
- Politie-agenten Hugo en Emily samen het verkeer aan het regelen. Emily heeft een notitieboekje vast en noteert alles wat Hugo zegt.
- Dames Natalia, Dylana en Alexa al roddelend aan het wandelen. Ze komen Marieke tegen en knuffelen haar. Ze roddelen verder met vier.
- Holdy de boer overal koeienvlaaien aan het rondstrooien met zijn kruitwagen.
- Nicolle doet alsof ze aan het zweven is.
- Morgan... staat gewoon de hele tijd stil als een standbeeld met haar kin tegen haar borstkas.

Achtergrond:

- Ruiters op hun pony's aan het rondhuppelen.

(Iedereen buiten Tony gaat beurtelings af. Tony staat recht.)

3DE TONEEL: EEN ONBEKENDE PLAATS

(Tony)

(Tony komt verdrietig naar de voorgrond. Hij haalt een papiertje uit zijn broekzak en vouwt het open. Hij begint het voor te lezen:)

TONY: "De tijden waren donker, de wolken waren zwart. Het verleden was zacht en de toekomst hard... Eenzaamheid won de dag en geluk verloor. Maar toen ik jou leerde kennen, drong het allemaal door... Gelukkig was ik niet maar gelukkig ben ik nu. Niet meer rouwen om haar, maar houden van u."

(Tony vouwt het papiertje terug op en plaats het in zijn broekzak. Vervolgens gaat hij af.)

EERSTE BEDRIJF

1STE TONEEL: EEN WIJK

(Tony, Nicolle, Marieke, ruiters)

(Tony zit al piekerend op een bankje broodkruimels aan de vogeltjes te geven. Nicolle (45 jaar) komt op en zet zich neer naast Tony. Er wordt een tijdje niets gezegd.)

NICOLLE: En? Proeven ze het?

TONY: Proeven ze wat?

NICOLLE: Och, Tonyke, ge weet zo goed wat ik bedoel.

TONY: Is dat zo? Nu ja, dat moet wel. U bent hier niet.

NICOLLE: Dat kan op verschillende manieren geïnterpreteerd worden.

TONY: Wat? Dat u hier niet bent?

NICOLLE: Inderdaad. Lichamelijk ben ik hier niet.

TONY: Lichamelijk ligt u ergens in een chique kist, verslonden door larven.

NICOLLE: Ongetwijfeld een gedachte waar gij niet mee om kunt.

TONY: Na wat er gebeurd is, denk ik dat ik het wel aankan.

NICOLLE: Is dat zo, lieve lieve man van me? Is dat zo?

TONY: Ten minste als u weg gaat, toch.

NICOLLE: Oooh, maar die macht heb ik niet, gij zijt volledig in controle.

TONY: Pfff, Nicolle. Wat doet u hier?

NICOLLE: Verkeerde vraag, Tony:-boy. Waarom ben ik hier?

TONY: Dat ik het niet weet. Zeg het mij dan.

(Stilte.)

NICOLLE: Verwacht ge nu een antwoord? Tony ik ben u hé. Ge moet zelf maar weten waarom uw dode halve trouwboek u komt bespoken.

TONY: Ik denk niet dat ik het wil weten. U negeren is wat ik ga doen. Dat deed Russell Crowe ook in 'A Beautifull Mind'. Werkte goed!

NICOLLE: Wel, veel succes dan!

(Nicolle staat recht en wil wegwandelen. Dan spreekt Tony:)

TONY: Ik voel mij vreselijk, Nicolle. Wat ik gedaan heb... ik weet niet hoe ik hiermee moet omgaan.

NICOLLE: Aha! Nu zijn we er! Meneer Tony heeft mij nodig. Komt dat bekend voor? Toch wel hé?

TONY: Nicolle, alstublieft.

NICOLLE: Nee nee, niet smeken Tonyke. Ik ben wie ik ben. Of nee wacht, ik ben wie jij herinnert dat ik ben. Dus hoe ik mij gedraag, hangt volledig van u af.

TONY: Kan u nu eens gewoon, voor een keer...

NICOLLE: How, Marieke onderweg! Gotta go! *(Nicolle slaat op Tony zijn achterwerk en gaat af.)*

TONY: Oh nee, verdorie!

(Tony probeert zich normaal te gedragen. Marieke (38 jaar) komt op en wandelt al hinkend op één kruk voorbij.)

MARIEKE: Goede middag, Tony!

TONY: Ah ja! Goede middag, Marieke. Hoe 'loopt' het met de voet?

MARIEKE: Haha grappig! Ik vervloek die voet ja! De levenskwaliteit die de dieperik ingaat zodra de ligamenten besluiten te scheuren! Er staat iemand aan de deur... Wacht geef mij twee dagen om tot daar te huppelen. Ik moet naar de wc... Oooh, de obstakels die men tegenkomt van broek uitdoen tot handen wassen! Koken... Een combinatie van aangebrand vlees en overkookte groentjes en patatjes omdat men even 10 kilometer moet wandelen om het zout te gaan halen. En dan nog... wel Tony, ik denk best dat ge het begrepen hebt.

TONY: Niet zo fantastisch dus?

MARIEKE: Nee! Mag ik?

TONY: Ah, euhm, wel...

MARIEKE: Tony, na de enorme afstand die ik net afgelegd heb, is een rustpauze best wel wenselijk. Ja?

TONY: Goed goed, ga uw gang.

MARIEKE: Dank u, Tony. *(Zet zich naast Tony. Ze plaatst haar been sukkelend op Tony zijn knie.)*

TONY: Excuseer, wat doet u nu?

MARIEKE: De dokter vertelde dat mijn voet omhoog moest liggen als ik in rustpositie ben.

TONY: Ah, wel oké, ga u gang dan maar zeker?

MARIEKE: Dank u, Tony. *(positioneert zich comfortabel.)*

TONY: Beter?

MARIEKE: Oh ja, veel beter! Dank u!

(Gênante stilte.)

De vogeltjes aan het voederen, zie ik?

TONY: Absoluut! "Nu een stout besluit genomen! 't Venster openend zonder schromen, zie 'k een raaf naar binnen komen, deftig schuddend wiek en veer... niet in 't minst scheen 't beest te dralen... en als kwam het mij verhalen. Van dat oord waar geesten dwalen, liet het zich toen statig neer. Boven op een beeld van Pallas, aan mijn deur zich statig neer... zat daar stil, en deed niets meer." Alleen was het geen raaf, maar een duif. En hij stond gewoon op mijn vensterbank, niet op een beeld of iets dergelijks.

MARIEKE: *(begrijpt het niet.)* Wat?

TONY: Edgar Allan Poe.

MARIEKE: Ah oké, ja. Ik snap het. Gedichten. En een duif kwam dus echt op uw vensterbank zitten?

TONY: Inderdaad. Ik dacht: Nicolle komt weer bevelen dat ik de vogeltjes moet eten geven.

MARIEKE: Nicolle? Als in... uw dode vrouw?

TONY: Inderdaad ja, Nicolle.

(Marieke lacht kort.)

Waarom lacht u nu?

MARIEKE: Oh! Excuseer mij, Tony. Dat was heel ongepast. Ik... ik geloof gewoon niet in leven na de dood, of geesten ofzo.

TONY: Dat valt allemaal op verschillende manieren te interpreteren, Marieke. Maar ik respecteer uw geloof.

MARIEKE: Zeg Tony, wat is er eigenlijk met haar gebeurd? Ge hebt mij dat nooit verteld.

TONY: En als u het niet erg vindt, Marieke, zal ik dat ook nooit doen. Niet omdat ik u niet vertrouw, natuurlijk vertrouw ik u, maar omdat ik het wil loslaten.

MARIEKE: Ah ja oké, geen probleem. Sorry nogmaals hé.

TONY: Het is niet erg. Mag ik u vragen, waar u naartoe huppelt op zo een prachtige middag?

MARIEKE: Wel, sinds mijn ligamenten gescheurd zijn heb ik mijn tijd verdreven met televisie, boeken en... beschamend... observaties vanuit mijn raam.

TONY: Ah zo!? En welke observaties hebt u dan vernomen?

(Twee ruiters huppelen voorbij op hun pony's.)

RUITERS: Goede middag!

TONY: Goede middag, heren!

MARIEKE: Goede middag.

(Marieke rolt met haar ogen. Ruiters af.)

Goh, naast puberende jongeren, stoere BMX'ers en... onnozele ruiters op hun pony's, valt het best goed mee. Het is eerder wat ik gehoord heb. Mijn achterbuurvrouw is sinds deze ochtend al heel de tijd hetzelfde liedje aan het beluisteren. Maar ik weet niet of het bewust is. Heeft ze het op 'repeat' gezet? Was dat per ongeluk of met opzet? Is ze niet thuis en is ze haar radio vergeten uit te zetten? Is ze in slaap gevallen? Ik stoor mij er mateloos aan, dus moet ik even langsgaan! Hé, dat rijmt!

TONY: Oei ja. Euhm dat begrijp ik! Maar euhm... aangezien u zo sukkelt met uw been is het misschien beter dat ik even langs ga, denkt u niet?

MARIEKE: Goh, het is inderdaad wel een wandeling van enkele dagen, ten minste dat is het gevoel dat mijn enkel mij zal geven! Maar nee ik heb nood aan wat beweging. Zo de ganse dag binnen zitten en liggen, niets voor mij! Dus ik ga zelf wel, dank u Tony.

TONY: Goed goed, zoals u wilt. Wel slim dat u deze keer in het daglicht gaat, hé

Marieke.

MARIEKE: Jajaaa grappig ja, lach er maar mee! Joggen was het enige wat hielp na mijn scheiding. De rust en stilte die het bos mij bracht gaf mij een gevoel van volledige ontspanning.

TONY: Ik weet het, Marieke. Het was maar een mopje.

MARIEKE: Had ik overdag kunnen gaan lopen in plaats van 's avonds? Ja! Had ik echter meer zin om 's avonds te gaan lopen? Ja! Was ik voorzien van een lampje in het donker? Ja ja ja! Wat kan ik er nu aan doen dat het lampje plots zegt: "He, ik ga nu uit!" Ja, dan val ik op mijn snuit. Hé, dat rijmt opnieuw? Gedichteen!

TONY: Ik was u maar aan het plagen, Marieke.

MARIEKE: Ja ja zal wel! Ik denk dat ik mij eens zal begeven naar beter gezelschap aan de andere kant van de wereld. Mijn achterbuurvrouw haar muziek wat stiller laten zetten! *(Ze plaatst haar been sukkelend terug op de grond en probeert recht te staan.)*

TONY: Zoals u wilt.

MARIEKE: Bedankt voor de 'gezellige' babbel.

TONY: En u, Marieke!

(Marieke wil wandelen en doet haar voet pijn. Tony springt recht om haar te ondersteunen.)

Gaat het?

MARIEKE: Nee nee alles in orde, Tony. Vandaar de pijnscheut!

TONY: Misschien toch even terug naar binnen gaan en uw voet wat laten rusten? Wat ijs zetten?

MARIEKE: Dank u, maar nee, dank u. Ik word gek van dat herhalend liedje.

TONY: Sta mij dan tenminste toe om u te begeleiden naar het huis van uw achterbuurvrouw.

MARIEKE: Dat is een aanbod dat ik nu zeker niet zal afslaan! Dank u wel, Tony.

TONY: Geen enkel probleem. Laten we gaan.

(Tony ondersteunt Marieke. Beiden gaan af.)

2DE TONEEL: AAN HET HUIS VAN MORGAN

(Holdy, Matthys, Marieke, Tony, Morgan)

(Holdy (52 jaar) wandelt met zijn bierbuik en boerenpakje rond. Matthys (38 jaar) passeert hem.)

HOLDY: Ha, hier zie Matthyske zie! Toch weer niet de vrouwtjes aan het begluren zeker? Hehehe.

MATTHYS: Holdy. *(probeert door te wandelen.)*

HOLDY: Hahaaa zie ik wist het! Vetzakske dat ge bent, zie.

MATTHYS: Amuseer u maar, Holdy. Nu sorry ik moet naar de winkel. Dringend! *(af.)*

HOLDY: Ziet, zo werkt het voor arme Holdy, zie! Die korte 'vriendelijke' begroetingen!

En dan die naam, zie! Oh die naam! En het is allemaal de schuld van die 'jungelen' die hier rondlopen, zie. Ik zeg het, Boutersem zal rieken! Rieken zal het zeg ik, zie! Daar, de volgende!

(Tony en Marieke op.)

Aaah Marieke zie! Op sjok met de oude Tony!? Hehehe, zie.

MARIEKE: 'Goede middag', Holdy.

TONY: Goede middag. Holdy, u beseft toch dat u ouder bent dan ik?

HOLDY: Maar niet veel hé zie, Tonyke! Hehehe!

TONY: Ja ja, inderdaad. Goed u te zien. Tot volgende keer goede boer!

(Ze wandelen naar de voordeur van Morgan. Holdy blijft hen bekijken.)

HOLDY: Allez, een feestje zie!? Ben ik niet uitgenodigd? Hehehe, zie!

(Marieke en Tony lachen en blijven staan aan de voordeur.)

Allez zie, ik zal dan maar is gaan zien. Braaf zijn hé, hehehe, zie!

TONY: Holdy.

(Marieke rolt met haar ogen. Holdy af. Ze bellen aan bij Morgan.)

Hmmm, vreemd. Misschien is ze niet thuis. Nog eens proberen?

(Opnieuw bellen ze aan.)

MARIEKE: Eens gaan zien langs achter?

TONY: Zouden we dat wel doen? Niet meteen mooie privacy, toch!? Iedereen heeft recht op hun geheimen en hun verlangens en niemand hoeft die te d...

MARIEKE: Goede Tony, voor ik sterf zal ik dit liedje, deze vreselijke oorworm uit mijn geheugen wissen. Dat zweer ik je!

TONY: Goed goed ja. Zoals u wilt.

MARIEKE: Pas op!

(Tony stapt in een koeienvlaai.)

TONY: Aaaaah wat is dat? Dit is degoutant!

HOLDY: *(op achtergrond)* Rieken zal het!

MARIEKE: Een koeienkakske, er lag ook al één aan mijn voordeur. Haaa zo leuk die subtiele geur dat die bruine vlaai met zich meebrengt!

TONY: Hoe kan dit?

MARIEKE: Geen idee. Kom veeg het af aan het gras en laten we gaan zien.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze